Ч. 139. Середа 7 липня (24 червня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — До ситуациї.

Віцепрезидент палати п. Старжиньский отворив суботішне засідане посольскої палати при малій участи послів. По розпочатю засідання ввійшли на салю чеські хліборобники і чеські радикали. Счинив ся гамір, викликаний чеськими социялістами і радикалами.

Відтак приступила палата до дальшої розправи над наглим внесенем п. Метельки.

П. Зелінґер (соц. дем.) обговорював потребу охорони народних меншостий і сказав, що в Галичині живе 100.000 Німців, про яких буржуазийні німецкі політики доси зовсім не дбали. В 220 місцевостях, в яких ті Німці мешкають, єсть лише 125 німецких шкіл а з тих 106 приватних. Отже зовсім справедливим єсть домаганє, щоби правительство хоронило ті німецкі місцевости в Галичині.

По Зелінґері промовляв п. Ґрафенавер (словень. кат.) по словеньски і вкінци просив президента, щоби міг скінчити свою бесіду на слідуючім засіданю. Президент пристав на те і замкнув засідане; слідуюче нині о 10 год. перед полуднем.

Наглі внесеня зголосили п. др. Кость Левицкий о признане дотаций і підмог на рільничі цїли відповідним народним орґанізацям в поодиноких краях, п. Евген Левицкий в справі роздачі державних підмог.

До фінансової комісиї для фінансового начерку вибрано з Галичини: Будзиновского, Буяка, Діяманда, Ґломбіньского, Адольфа Ґроса, Колішера, Левенштайна, Мойсу і п. Стапіньского.

Після виданого оголошеня заявили москвофіли на засіданю Славяньского Союза, що прилучують ся до тих, які є за найбільше рішучим поборюванем торговельних договорів з балканьскими державами з економічних взглядів.

Парляментарне положенє все ще критичне мимо чуток, що переговори зі Словінцями і чеськими хліборобниками дадуть бажаний успіх. П. Ґломбіньский веде переговори, щоби наклонити Славяньский Союз до відступленя від наглих внесень.

Die Zeit стверджує, що лише оден п. Шустерщиц робить перепони. N. fr. Presse звіщає, що обструкционістам обіцяно 1 міліон корон річно на цїли рільництва в Чехах протягом 9 літ. Deutschnationale Corresp. виступає рішучо против сего, щоби бар. Бінерт купував собі обструкцию за якісь уступки, політичні, чи економічні.

На засіданю ческого клюбу представив п. Машталька справу льокальних зелізниць і заявив, що правительственне предложенє неможливе до принятя.

Моравскі Чехи віддають один мандат до делеґаций народно-католицкому сторонництву, а другий социял-демократичному. Німецкі сторонництва мають ві второк призначити своїх делеґатів.

В угорскій кризі наступив знов зворот. Цїсар відложив остаточне рішене в справі кризи аж до повороту з Ґаштайну, з чого слідує, що Цїсар не хоче зривати зовсім зі сторонництвом независимців. Угорский шеф секциї в кабінетовій канцелярії розмовляв телефоном з Кошутом і як догадують ся, представлено з обох сторін нові предложеня так що вкінци Цїсар пристане на віддачу керми правительства міністрів, належачого до сторонництва независимців.

Векерле удав ся в суботу до Відня а в неділю був на послуханю у Цїсаря. Як зачувати, задержить кабінет ще до осени управу а в осени по повороті Цїсаря з маневрів наступить полагодженє кризи.

Дневник „Budapest“ висказує погляд, що

---

19)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

5.

Бродвей. — Ще про житє в Ню-Йорку і дещо про его жителів. — Ню-йоркскі жебраки, дурисьвіти і злочинці. — „Чорна рука“.

Відень має свою „Рінґштрасе“ (Ringstrasse, дуже красну, широчезну улицю, що іде кругом середини міста), Берлин має свою „Під Липами“ (Unter den Linden), Париж свої „Елізейскі поля“ (Champs Elysées), а Ню-Йорк має свою Бродвей або Широку улицю (Broadway). Але ніяка з тих пишних улиць в згаданих европейских столицях не вмила ся до ню-йоркскої Широкої. Бродвей єсть не лиш найпершою і найголовнійшою улицею в Ню Йорку, на котрій відбуває ся найбільший рух в місті, але она єсть і на цілу Америку найбільшою торговельною улицею. Тут що дня, ба, що години ідуть міліони а міліони долярів в оборот, а то поясняє ся зараз тим, що тут крім многих инших великих підприємств, що розкинули свої сіти по цілім сьвіті, знаходить ся також під „Broadway N. 26“ управа нафтового підприємства, звістного американьского міліярдера Ракіфелера „Standard Oil Company“, котре недавно хотіло закупити й галицкі копальні нафти.

Бродвей єсть майже 10 кільометрів довга, а пересічно 25 метрів широка. Головна єї часть лежить межи Центральним парком і починає ся від памятника Колюмба, а межи площею Унион. При самій Бродвей і в єї найблизшім сусідстві лежать майже всі славні величезні готелі, як готель Асторія і готель Вальдорф Асторія, відтак величаві мов палати театральні будинки як театр Метрополь і театр Ґерріка, а крім того знаходять ся тут редакциї найперших нюйоркских ґазет, як: „New York Times“ і „New York Herald“, а наконець будинки бірж і банків, великі склади товарів та заступництва множества великих фірм.

Тут кождий цаль землі має вартість тисячів долярів, тому й не дивота, що якраз в сій части міста піднимають ся величезні „дерихмари“ на 20 і 30 поверхів, щоби використати місце в гору, коли не можна вширш і вздовж. Так знаходять ся в сій стороні дім Пулїцера, високий на 22 поверхів а на 114 метрів, дім Сьв. Павла на 26 поверхів а 94 метрів, будинок „Менгеттен“ на 17 поверхів а 106 метрів і Парк Ров на 33 поверхів а 116 метрів. Річ очевидна, що лиш дуже великі підприємства можуть мати в сім місці свої будинки. Поменші купці, що хотять тут мати свої контори, або як в Америці кажуть, свої офіси, мусять вдоволяти ся тим, що в одній із дерихмар наймають собі за грубі гроші малесеньке поміщене десь на пятнайцятім або й на двайцятім поверсі. Иноді по кількох купців стає до спілки і винаймають собі спільну контору.

Така дерихмара при Бродвей, що уряджена для поменших контор містить в собі тисячі всіляких бюр. Не лиш цілий фронт тих домів завішений від гори аж до долини всілякими вивісками, але ще й в середині на кождім висшім місци в сінех видко таблиці і таблички з виписаними на них фірмами.

По Бродвею снує ся без перерви від досьвіта до пізного вечера множество людий а всі не ходять, але ніби кудись біжать, пхають ся і розтручують одні других а довгими рядами їдуть вози трамваєві повнісенькі людий. Але не брак і таких, що лиш волочать ся по Брадвею, бо люди, що мають за що і хотять уживати, виходять найрадше на прохід.

Але справді чаруючий вид представляє Бродвей вечером, коли вже стемнить ся. Тоді то сьвітять ся жарові лямпи, котрими осьвітлена улиця, з вікон дерихмар і инших домів добуває ся ясне сьвітло і они всі виглядають так, як би в місті відбувала ся ілюминация; на домах видко осьвітлені прозорі вивіски рекламові а навіть з дахів на дерихмарах, де знаходять ся реставрацийні городи, розходить ся ясне сьвітло довкола. Тоді то Бродвей справді купає ся в мори сьвітла а єї будівлї і весь рух на ній набирають якогось справді чаруючого поетичного блеску.

Гадав би хтось, що в так величезнім місті як Ню-Йорк мусить і житє бути страшно

покликане Векерлього до Відня можна назвати новою кризою.

Новинки.

Львів, дня 6-го липня 1909.

— **Тіснійший вибір** посла до держ. ради з міского округа Самбір-Городок відбуває ся нині межи др. Добошиньским, польским демократом з Кракова, а ґр. Скарбком. Ґр. Скарбек оповістив в Słowi pols. заяву, що резиґнує з кандидатури, однак виборці тої резиґнациї не приймили і будуть на него голосувати.

— **Католицке народне тов.** На Угорщині засновано під висше наведеною назвою товариство, яке числить вже поверх 200.000 членів. Також угорскі Русини вступають до сего товариства і старають ся, щоби чим скорше придбати 5000 своїх членів, бо тоді товариство друковало би свої видавництва в рускій мові. Кождий член платить 1 К річної вкладки, а за се дістає що місяця одну книжечку. В справі приєднаня сему товариству як найбільше членів між Русинами, відбули ся оноді збори в Унґварі під проводом еп. Фірцака. На збори прибуло з цілої епархії около 140 руских сьвящеників і нар. учителів, а з Будапешту прибув директор тов. др. Ернст і инші. Унґварска „Наука“ містить в останнім числі чільну статю, в якій взиває угорских Русинів, вступати в члени „Катол. народного тов.“, зазначуючи, що коли між Русинами не можлива инакша орґанізация, а нарід лише через товариства може двигнути ся, то належить громадно вступити до сего товариства.

— **Новий винахід Едісона.** З Ню-Йорку доносять, що Едісон придумав новий електричний акумулятор, котрий зберігає запас бензини на 4 роки, а дасть ся на ново наладувати в часї кількох мінут. Новий винахід Едісона може викликати епохальний зворот в ужитю електричности.

— **14 полк драґонів** (безвусих), стационований в Станиславові і Коломиї, буде з найблизшою весною перенесений назад до Чехії, а на его місце прийде звідтам 7 п. драґонів.

— **Сербскі заговірники.** З Білгорода доносять, що між кн. Юрием а ґрупою заговірників від якогось часу були дуже напружені відносини, котрі з послідним часї так погіршили ся, що побоюють ся небезпечного конфлікту. Причинило ся до того спенсионоване майоря Окановича, котрий недавно мав остру перепалку з кн. Юрием. Заговірники старають ся недопустити до дальших заплутанин через виїзд кн. Юрия за границю. Зачувати, що міністер війни видав на всякий випадок відповідні зарядженя.

— **Дрібні вісти.** В Кракові придержала полиция Адольфа Зиґмунта Крижановского, вахмайстра 4 п. уланів, котрий спроневіривши кількасот корон в полковоі касі, утік зі Львова. Крижановского віддано войсковим властям. — З Відня утік директор кредитового товариства Merkur, Фердинанд Громадка. Сума здефравдованих ним гроший виносить звиш 700.000 К. Громадка стратив їх переважно в нещасливих біржевих спекуляциях. — З Кракова доносять, що Боровску віддано під обсервацию судевих психіятрів, дра Вахгольца і дра Янковского, котрі мають розслідити єї умовий стан. Боровска пробувала у вязниці вже кілька разів відобрати собі житє; зрештою впевнює уперто, що Левицкий сам застрілив ся. — Є. В. Цїсар надав б. міністрови, ґенералови піхоти, Генр. Пітрайкови титул барона. — На стациї в Острові зелізничої лінії Ярослав Сокаль переїхав поїзд на смерть робітника Петра Саса.

— **Убийства.** В селі Пасічній станиславівского повіта убив сими днями швець Франц Недільский тестю Івана Симйору. Причиною кровавої драми були любовні зносини, які Симйора удержував з жінкою Недільского. — Селянина Миколу Гавловича з Лосиця турчанського повіта убито на дорозі, коли йшов на судовий термін до Турки. Жандармерия арештувала Івана Колгановича, підозріного о той злочин. Оба процесували ся від кількох літ о поле.

— **Смерть від грому.** Підчас недавної тучі в Раю коло Бережан повертав з поля селянин М. Балик. Недалеко дому станув під липою і роззув ся з чобіт. В тій хвили ударив у липу грім і убив Балика на місци. — В хату коршмаря в Товмачику коломийского повіта ударив грім і убив 12 літного хлопця а 1 селянина поразив. При помочи місцевого пароха пораженого вложено до ями і присипано мокрою землею, наслідком чого селянин прийшов до сьвідомости, однак нема великої надії удержати его при житю.

— **Гради на Україні.** Дня 2 с. м. упав великий град в деяких селах кобеляцкого і костянтиньского повіта і наробив шкоди на яких 60.000 карбованців. Того самого дня перетягнула градова туча понад Київ. Град вибив богато вікон і поломив садовину, а вода зі зливи плила улицями мов річки та заляла майдани Думский, Троїцкий і инші а на Крещатику вода сягала коням до колін.

— **Почтові справи.** З днем 16 липня 1909 заводить ся в Криворівні, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Ясенові горішнім, почтову складницю зі звичайним кругом ділання. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Ясеневі горішнім за помочию тижднево шести-кратного пішого післанця. — Дня 16 липня 1909 заводить ся в Загірцях, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Сендзішові, почтову складницю зі звичайним кругом ділання. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Сендзішові за помочию тижднево шестикратного пішого післанця. — Дня 16 липня 1909 заводить ся в Бабинцях, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Кривчу над Дністром почтову складницю зі звичайним кругом ділання. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим з Кривчу над Дністром за помочию тижднево шестикратного пішого післанця. — Дня 16 липня 1909 заводить ся в Рудниках, місцевости належачій до округа доручень ц. к. почтового уряду в Пісочній, почтову складницю зі звичайним кругом ділання. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Пісочній за помочию тижднево шестикратного пішого післанця.

— **Чеські антимілітаристи перед судом.** В середу розпочав ся в Празі сензаційний процес против 46 представителів ческих антимілітарних партий серед молодіжи, а акт обжалованя закидає їм обиду маєстату, антимілітарну пропаґанду і обиду чести. Розправі проводить радник висшого суду Касалїцкий, обжалує заступник прокуратора Дрбогляр, боронять посли др. Бакса, др. Лібшман, др. Ітельо, др. Гліпек, др. Бас і др. Поґіфко. Акт обжалованя по безпосередних закидах виводить ґенезу ческих антимілітарних товариств, опертих на статуті оголошенім в часописи „Mlodé Proudy“. В Празі істнувала немов головна команда цілої орґанізациї, що запустила глубокє коріне в найширших ческих кругах. Орґанізация мала також і між жовнірами своїх мужів довіря, котрі мали навіть спонукувати жовнірів до ломаня присяги і оказуваня непослуху взглядом виданих розпоряджень. Головні обжаловані: Публїцист Ом. Шпатни, урядник народно социяльної друкарні А. Гатіна і адміністратор Ант. Раві, они були між иншими ініцияторами скликаного дня 28 вересня 1907 р конґресу антимілітарного. Також і инші обжаловані є функционарями ческих антимілітарних товариств. Всі признають ся до публицистичного голошеня антимілітаризму, однак до особистої пропаґанди не признають ся. Процес задля великого материялу протягне ся кілька днів.

дороге. Тимчасом річ має ся инакше і хто знає, чи під деякими услівями не можна в Ню Йорку дешевше жити як у Львові. Розуміє ся, що ті, котрі хотять лиш уживати і бавитя ся, мусять як де инде так і тут дорого платити; але люди солідні, котрі крім шести буднїв знають лиш неділю і уміють свої забави обмежити, можуть тут дешевше жити як в якім небудь иншім великім місті европейскім. Так примiром вже самі помешканя суть тут значно дешевші як по европейских містах, розуміє ся, що не для тих, котрі хотять мешкати в сусідстві мілїярдерів. Та й на що платити н. пр. за помешкане, зложене із шести комнат, річно 10.000 корон, коли в инших частях міста можна дістати таке саме помешкане за 1000 корон? А до того має ся тут ще й таке урядженє, о якім невибагливому Европейцеви и не снило ся: всі комнати огрівають ся в зимі паром, в кухни варить ся і пече ся ґазом і має ся водопроводи не лиш зі студеною, але й з горячою водою, а в комнатці до купаня можна собі кождої хвилї зробити теплу купіль. Хто хоче мешкати на передмістю, може легко винаймити собі т. зв. „фремгавз“ (framehouse — деревляний дім) з досить великим городом за річних 500 до 600 корон. (У Львові на передмістю за нужденні дві комнати з кухнею, з котрих вікна виходять иноді ще й на страшенно смердяче подвіре, треба платити звиш 800 корон річно!) Такі фремгавзи мають майже без вимки одну веранду з переду а другу з заду і подають всякі вигоди; майже в кождім єсть комната до купаня з приладом до огріваня води а в пивници знаходять ся т. зв. „фирніс“ (furnace — піч з кітлом), за помочию котрих можна вигідно і дешево огрівати ціле помешкане.

Та й артикули поживи тут значно дешевші, як хоч би й в нашій Галилеї. Правда, що може і в Ню Йорку дещо під тим взглядом змінило ся, але певно що не так ще дуже значно. Ще в 1905 р. платило ся в Ню-Йорку фунт доброї волової печені по 50 до 60 сотиків (у Львові 84 с. до 1 кор.); волове мясо на росіл платило ся по 20 сотиків, при чім кости і товщ додають за дармо (у Львові доважують костий до мяса і кажуть платити за фунт по 64 до 68 сот.). Так само й всїляка огородовина з вимкою бараболь єсть тут дуже дешева. За сотнар бараболь платило ся в згаданім році найдорожше по 4 кор. 80 сот.; красний великий огірок коштував 2 сот., велика головка капусти 24 сот., красна рожа карафіолїв 36 до 48 сот. Подібно дешево платять ся й овочі та й инші артикули поживи.

Мабуть в ніякім місті на сьвіті нема тільки всїлякого рода гостинниць що в Ню-Йорку. От зачнім хоч би від найнизших, від шинків званих тут „селюнами“ (saloon). В селюнах продають не лиш пиво т. зв. лежакове, ясне і темне, ель і портер, але й всїлякого рода горівки, яких лиш хтось забажає. Найбільше минає ся тут т. зв. мішаних напитків (mixed drinks), котрі платить ся й по 48 до 90 сот. за склянку. В декотрих селюнах продають і по 300 всїляких родів тих мішаних напитків а щоби їх виробити і не помилити ся в мішанині, до того треба в свого рода штуки американьского кельнера.

Американьскі шинки суть трохи відмінні від наших, обчислені очивидно на то, щоби в них як найбільше гостий бувало. В тих шинках не можна довго пересиджувати, бо й нема на чім та коло чого. В селюні знаходять ся ледви два або три столи, а гості стоять по найбільшій части коло бару (шинквасу), довкола котрого у висоті грудий іде грубе мосяжне поруче. Спершись руками об то поруче стоять „костемерн“ (customers — „закупники“) „трітять“ ся (treat) або гостять ся взаїмно то плюють в сплювачки, що стоять коло їх ніг, доки ще можуть їх добачити. Коли в селюні зійде ся кількох знакомих, то стають коло бару і насамперед один з них платить; коли вже випили, то за примiром першого іде другий і так дальше по черзі тілько разів, кілько єсть мужчин, що беруть участь в „тріті“. Розуміє ся, що не завсігди кінчить ся на одній черзі.

Одну добру сторону мають ті селюни, а то ту, що дають своїм гостям „лонч“ (lunch — снїдане) задармо, звичайно межи 12 а 1 год. в полудне, але иноді також і вечером. Неодин бідачиско може при тій нагоді таки добре попоїсти. Хто в тім часї випє склянку пива за 5 центів (20 сот.), має право не лиш казати дати собі таріль горячої юшки, але взяти собі подостатком з тих перекусок, які уставлені на барі. Розуміє ся, що шинкар уважає при тім і на то, щоби гості его не обідали.

(Дальше буде).

— **Нова жидівска держава.** Ню йорский банкир Яков Шіф об'їздить тепер Европу, щоби наклонити жидівскі кольонізацийні організациї до заложеня жидівскої держави в Мезопотамії, між ріками Евфратом і Тигром, з власним правительством а під протекторатом Туреччини. Тоту гадку мав Шіфови піддати Агмет Різа-бей, а справа, предложена турецкому правительству президентом царгородского парляменту, стрінула ся з прихильним принятєм, іменно турецке правительство мало загарантувати Жидам автономію. На ті пляни мае також годити ся провідник сіоністичного руху Ізраїль Цанґвіль, а найбільше жидівске кольонізацийне товариство „Іка", котрому барон Гірш записав завіщанем 45 міліонів долярів, вислано вже комісию до Мезопотамії, щоби розслідити условини кольонізациї на місци. Комісия признала, що условини корисні, що земля по наводненю буде дуже урожайна і що Жиди можуть перемінити Мезопотамію в „земский рай". Кошти наводненя обчисляють на 40 міліонів долярів. Шіф мае надію спровадити до Мезопотамії 5 до 6 міліонів, головно російских Жидів.

— **Довги Абдул-Гаміда.** Против бувшого султана Туреччини напливають до комісиї, яка занялась Абдул Гамідом, як підсудним, вічні скарги вірителів і офіциялістів султаньских. Крім прибічного лікаря Біра, запізвали его також братя de Laionloulon, поліцийні аґенти, яких задля свого безпеченьства завізвав Абдул-Гамід з Парижа, а котрим літами не виплачував пенсиї. Між иншими учитель сина султана домагаесь 1000 фунтів за уділюване лекций француского язика. В Солуні жадають заплаченя належитости за закуплені дорогоцінности ювілери братя Комтетарас в квоті 40 000 фунтів, а навіть син султана Мурада V. жадае виплаченя апанажів, які Абдуль-Гамід за двацять вісім літ не платив замкненому в вязници братови. Абдул-Гамід, який по авдиенциї усе з своїх маетків стратив, не богато журить ся вислідком процесу, за те комісия слідча буде мусіла з повірниками залагоджувати справи.

— **Гірке житє засланців.** По всіх усюдах, пише „Рада", розкинені наші люди, то своєю волею, то й поневолі. Про житє украінських поселенців звістки по ґазетах таки частенько попадають ся, а вже про адміністративних засланців сего сказати не можна. Тим цікавійші бувають сї звістки про засланців. З м. Яреньска, з Вологодщини, надіслано таку кореспонденцию: В негарному становищі, скаржить ся дописувач, перебувають у нас політичні засланці. Ще з минулого року, як наступив у Яреньску новий справник, то й почав хазяїнувати по своему. За старого справника видавали кормові не пізнійше як 8 дня кождого місяця, а тепер дійшло до того, що стали видавати належність на удержане аж в кінці місяця, дня 25 чи й 27. Через се багатьом засланцям приходить ся дуже скрутно, бо треба жити все на позичені гроші. Адміністративні умови тож кепскі. Одного разу кілька засланців зібралось до товариша, щоб порадитись про купно бика на мясо, бо місцеві різники дуже дорого продають (по 13—14 коп. фунт). Справник із стражниками наскочив на сю збірку й списав усіх. А через два місяці їх посадили в тюрму на тиждень за „збори". Посилки, що присилають засланцям, поліция з почти забирае і пильно переглядае їх. Коли була прислана петербурским товариством виданя дешевих украінських книжок посилка книг, ваги 17 фун., то справник з 70 присланих книг вернув тільки 30 штук, а ті мабуть і доси все переглядае. Звернено між иншим „Кобзаря" Шевченкового і 12 книг „Л. Н. Вістника". Посилка ся була з самих невинних книжок, хиба тілько тим страшних, що писаних украінскою мовою.

Телеґрами.

Відень 6 липня. Цісар вернув вчера вечером окремим поїздом з Ґаштайну і удав ся до Шенбруна.

Відень 6 липня. Neue fr. Presse заперечуе вість подану Nar. List ами, немов би цісар на послідній авдиенциї бар. Бінерта висказав бажане, аби правительство розпочало переговори з славяньскою унїєю та немов би лїтна сесия палати вичерпала порядок праць.

Будапешт 6 липня. Зачувати, що президент міністрів др. Векерле удае ся нинї знов до Відня.

Будапешт 6 липня. На вчерашне засїдане палати послів, скликане на жадане хорватских послів з причини нарушеня посольскої ненарушимости в однім случаю з хорватским послом, явили ся майже всї посли. Палата передала справу комісиї посольскої ненарушимости.

Рим 6 липня. Папа приймив вчера на авдиенциї австро угорского амбасадора при Ватикані бар. Сечена.

Петербург 6 липня. Цар вернув вчера з родиною з фінских вод до Петергофу.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2**^{05}, 5·58, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).